

„És az Ige testté lett, és lakozék mi közöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét.” (János 1,14a)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2020 • VI. Évfolyam • 1. szám • Ára: 1,25 lej

A böjt mint szükségállapot

A szükségállapot meghirdetése

A böjt nem tartozik a természetes emberi életvitelhez. Nem elrendelt és hosszú távon nem fenntartható állapot. A paradicsomban mit sem tudtunk róla. Ott, ahol a munka szombatnap korlátozva volt, az évés egyetlen napra sem. Az ételtől való tartózkodás csupán a jó és a rossz tudásának fája kapcsán került szóba. Isten inkább bátorít az évés szerezte örömeire, és a fogyasztás vezérelvének a természetes kívánságot jelöli ki, nem csak a munkával elégetett energia arányos visszapótlását.

A bukás és bűneset azonban felborítja ezt az egyensúlyt is, és a posztédeni, gyógyulófélben lévő embernek Isten a böjtot és – mint ahogy később látni fogjuk – a bővelkedést is felírja időként a vényre. Ha nincs betegség, nem kell a diéta. Ha nincs háború, nem kell rendkívüli helyzetet hirdetni. A böjt bevezetése tehát épp természetellenessége okán mutat rá arra a bajra, amibe az ember jutott a maga választotta útján, és ahonnan nem vezetnek ki az ösztönök, a jó nevelés, a reggeli jóga és a friss levegő. Ha ezt a megoldást választjuk, fel kell készülnünk arra, hogy a böjt kavics lesz a cipőnkben, bot a küllők között, azaz zsigereinknek kijózanító arculcsapás. Senki nem vehet rá bennünket a gyakorlatára, csak mi magunk. És mi sem fogunk addig e nemes kúrára ráfanyalodni, míg meg nem érezzük a betegség erősödő tüneteit. Vajon a prevenció nem megtérülőbb? Minden bizonnyal – ugyanakkor nehezebb is, mint a betegség ágyába zuhanni és kapkodni a gyógyszerek után gyűrött pizsamában. A preventív út az eredendő bűn miatt ab ovo járhatatlan minden halandó számára. De a felgyógyultaknak is rögs marad. Idővel mindannyian kikötünk a betegágyban.

Először azonban nézzük meg a lelki egészségmegőrzéssel kapcsolatos bibliai ajánlásokat!

Megelégedés és hétköznapiak: mint norma

Mivel a böjt mindig kivétel, hiszen a szabálytól való eltérés, ezért soha nem olyan radikális és nehéz, mint a mindennapok mértéktartásában tanúsított hűség. Az ünnep, a böjt, a szakrális tér és a szombat áll a hétköznapi menetrend szolgálatában, és nem fordítva. Az igazi erő ahhoz kell,

hogy az úton haladjunk, nem pedig a leágazásokhoz! Az út az egyensúly megőrzése, ami önuralommal valósítható meg. Az édeni szabadság sem nélkülözötte az önuralmat és a megelégedést (1Mózes 2:17) és erre kell törekednünk az újjászületés után is (1Timóteus 6:6). Itt viszont vigyáznunk kell, mert az önuralom gyakorlatát túszul ejtették már a bigott vallásosok, az aszkétáiskolák és a sóltan hipokriták. Többnyire a lemondás áldozati pózát asszociáljuk köré, pedig a Biblia mást ért rajta.

Folytatás a 2. oldalon

A böjt mint szükségállapot

Az önuralom nem az igénytelenek és gyávák előjoga, ugyanis nem azonos a kevesebb vagy a rosszabbal való beéréssel, sem a bőség kizárásával. Az önuralom a sokszínűség és az egyén kiválasztó döntésének közös halmaza, majd a választáshoz való hűség. Az önuralom arra a kitartásra képesít, hogy amíg nem tudok dönteni a legjobb felől, nem veszem el a rosszabbat sem, hisz tudja, a választással már felelősség jár együtt. A választott terület az, ahol megszélidíthetem magam számára a világot!

Az önuralom régen magától értetődő önkifejezés volt, ma pedig sokszor megharcolt döntések sorozata. (ApCsel 24:25) Az önkorlátozásban nem a vágyak jogosságát tagadjuk és nem a teremtett világ bőségét toljuk el magunktól. Sokkal inkább: egy cseppben birtokoljuk az óceánt, egy nőben a világ minden szépségét. A megelégedés annak az elismerése, hogy a világ egy vérből és egy gondolatból teremtett, ezért minden részletében maga a teremtő érint meg. Nem kell a minőség megtalálása után a mennyiséget kényszeresen fokozni, mint a legtöbb szenvedélyfüggőség esetén. Megvan benne a belátás ezen alázata: Isten tudja, hogy miből és mennyi kell nekem, és mi van még hasznomra és mi már a káromra. A norma tartása ugyanakkor azt is jelentheti, hogy a vágyat késleltetem. Az elrendelt bőségről lemondok egy jövőbeli, teljesebb viszontlátás érdekében. A reménység ezért sosem türelmetlen és üres. Élvezi az eljövendő világ előízét, és tele van kíváncsisággal.

Egyensúlyteremtés mint a haladás garanciája

A fontos dolgok zöme kedden és csütörtökön készül, a napi rutin még a művészi munkában sem bosszulja meg magát. A kitüntetett pillanatok kultuszának hajszolását hagyjuk meg a sznoboknak és spiritualistáknak. A hétköznapok normája az arany középút, de alatta van a böjt és fölötte a bőség. Valójában sokkal könnyebb a böjtből dözöslésbe esni és fordítva, mint az egyensúlyt fenntartani. Az anorexia gyógyszere nem a tobzódás, hanem a

norma tartása. A züllésnek sem a böjt, hanem az önuralom az ellenszere. Talán nincs még egy olyan erényünk, amelyet az Isten megkerülésével kialakított életelvek is ennyire magukévá tettek volna. Az egyensúly mellett ugyanis nagyon komoly fizikai és lélektani érvek szólnak. Semmi jelentős dolog nem született még ezen a bolygón, csak erők birtoklása és kiegyensúlyozása által.

(...) Isten a hívón is számon kéri a saját lelkén, testén és kapcsolatain való uralkodás képességét, és jó pár területen a szabály kidolgozását és annak őrzését. (Példabeszédek 25:28, 2Timóteus 3:14) Ugyanakkor, alkalmanként kikökönt és arra kér, hogy böjtöljünk, vagy megengedi, hogy bővelkedjünk. Valójában az Istenben bízó ember engedheti csak meg magának a böjtölés és dözöslés luxusát. (Filippi 4:12) Csak az tud jól böjtölni, aki a bővelkedéshez sem elég gyáva! (Lukács 5:33, Lukács 7:34)

(...) Tanulás, fegyelmezés és sokszor túlaradó mennyei előlegek hatása alatt élünk. Isten pedig jól tudja, hogyan tartson rajta minket az úton a böjt és a bővelkedés eszközei által.

A böjt értelme

(...) Isten a böjtre való felszólításban már-már szembemegy egykori önmagával, aki azt mondta régen, hogy a kert minden fájáról bátran egyetek. (1Mózes2:16) Miért kéri mégis Isten a böjtöt? Miért válik terápiává ez a bűneset után? Miért szakít ki ilyen drasztikus módon a természetből? Mire mutathat rá, és milyen folyamatokat indíthat el a tápláléktól megfosztott test gyengesége? A böjtölésben Isten arra kér, hogy a biológiai síkon ábrázoljuk ki annak az abszurditását, amit szellemi síkon nem veszünk észre! Hogy tudniillik a lélek az Istenre vágyó étvágytalanságtól beteg. Amilyen az étel hiányától elgyengült test, olyan az Istent nélkülöző lélek haldokolása is. (...) A böjt annak a gyásza, hogy a lélek Isten nélkül él. A böjt a test mesterségesen fenntartott étvágytalansága, ami a lélek étvágytalanságára hívja fel a figyelmet. A böjt annak a harca, hogy a léleknek elsődleges forrása Isten legyen!

Test a lélek háttere

(...) A test természetes szükségéihez hasonlóan a lélek szükségéinek is égbekiáltó erejű fájdalmat kellene okozniuk. Mégsem tudunk róluk. Előbb önt el gyomorsav, mint alantás tetteink után a szégyenérzet. Előbb görcsöl a vese és az izom, mintsem a lelkiismeret.

A böjt során aztán jelezni kezd először a testünk, majd egy idő után a lelkünk is. A test koplalása felerősíti a fizikai igényeinket. Először zavar, hogy nem jutunk hozzá a kedvenc ízeinkhez, nagyon tud hiányozni az a betevő, amit addig természetesnek vettünk. De aztán a figyelem kívülről befelé terelődik. Megérezzük, hogy a lelki szükségek sokkal nagyobbak és égetőbbek, mint a testiek. Ez sokszor akkor is megtörténik, ha egyházi szokásból kezdjük el csak a böjtöt. Ahogy veszítünk a súlyunkból, jobban megmutatkozik a testi vázunk. Nincs ez másként a szellemi síkon sem: a sóvárgás és a mélyről feltörő hiányunk rajzolják meg lelkünk addig ismeretlen anatómiáját. Isten jobban hozzánk fér, és mi is megtudunk valami többet magunkról. Kiderül: ahol fáj, ott a baj, és ott kell gyógyítani. A böjt végső soron felerősíti és lokalizálja a szív fájdalmait. Lejuttat a gócpontokig és nyitottá tesz Isten orvoslása számára.

Ez a böjt legegységesebb értelme, de miért kéri Jézus, hogy a böjt következményeként elgyengült testet fedezzük el? Miért kér a természetes fej megkenésére? (Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat. Máté 6:17) Azért, hogy egyértelműbbé tegye, a baj forrása a lélekben és nem a testben keresendő! A lélek van legyengülve és megrendült állapotban, nem a test! A gyógyulás útja éppen ezért nem vissza a „kevesbé” romlott természethez, hanem előre a szellem irányába! A test gyöttrése és feláldozása nem szabadítja fel a lelket, csak kiábrázolja a láncait. Erre a képre pedig mindaddig szükségünk van, míg nem találkozunk a valósággal, amiről formálták azt. Végezetül, Jézus bármennyire kikököntőnek tartja is a böjtölést, arra kér, úgy tegyük, hogy ezt ne lássák! Érezd át a lélek sóvárgását a test sóvárgásában, de ne mutasd fel, és ne hordd körbe ennek a megtörtségnek a trófeáját! **(Forrás: parokia.hu)**

Beszámoló a Debreceni Egyházmegye Presbiteri Szövetségének januári alkalmáról

2020. január 18-án, szombaton, az Esperesi Hivatal tanácstermében került sor a Presbiteri szövetség évindító alkalmára.

A nyitó áhítatot a 38 jelenlévőnek **Szakács György**, a Debrecen-Kis-templomi Egyházközség lelkipásztora tartotta Mk 1,16-18 alapján:

“Jézus elhívja első tanítványait

¹⁶ Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátta Simont és Andrást, Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mivel halászok voltak; ¹⁷ és így szólt hozzájuk Jézus: Kövessetek engem, és én emberhalászokká teszlek titeket. ¹⁸ Erre azok a hálókat otthagya azonnal követték őt.”

Az igemagyarázatban párhuzamos összehasonlítás hangzott el a tanítványok elhívása és a presbiteri elhívás között. A tanítványok (a halászok) előre nem tudták, hogy Jézus mire hívja el őket, hogy milyen szolgálatokat kell végezniük, de Isten megszólítása egybecsengett a belső elhívásukkal. Mi presbiterek sem tudjuk, hogy mire hív minket Isten, hogy hol milyen szolgálatba akar bennünket látni; de hitünk és tetteink mindenképpen Krisztus egyházának építését kell, hogy szolgálják.

⁷ Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. ⁸ De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál.” Jel 21,7-8

Ne legyünk gyávák, merjük elvállalni a szolgálatot, hogy győzzünk!

Az áhítat után **Tóth András**, a Királyhágómelléki Egyházkerület Presbiteri Szövetsége elnökének előadására került sor. Elnök úr bemutatatta a Királyhágómelléki Egyházkerület Presbiteri Szövetségének közel 20 esztendősi szolgálatát. Megemlítette, hogy szövetségük a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség mintájára alakult meg, figyelembe véve a helyi adottságokat.

A záró előadást **Szűcs János**, a Szilágysomlyói Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke tartotta. Elmondta, hogy a presbiterképzésre

úgy tekintenek, mint a gyülekezetépítés fontos eszközére.

Mindkét előadó kiemelte, hogy kívánatos volna az anyaországi és a királyhágómelléki szomszédos egyházmegyék Presbiteri Szövetségeinek közeledése, a régi kapcsolatok felújítása, hogy ennek fényében együtt tudjunk munkálkodni és szolgálni Krisztus egyházának bővítésében. Ennek érdekében átnyújtották a Királyhágómelléki Egyházkerület presbiteri továbbképző alkalmainak és konferenciáinak a listáját (megjelölve helyszínt és időpontot). A Debreceni Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnökeként ígéretet tettem, hogy amennyiben lehetőségünk és alkalmunk van, részt fogunk venni az általuk szervezett alkalmakon, kisebb vagy nagyobb létszámban.

Az előadások után egy új kezdeményezést javasoltam, hogy a presbiter-továbbképző alkalmakon – noha eddig ez nem volt bevett szokás – presbiter testvéreink bizonyosságot tegyenek hitükről.

⁸ Ne szégyellj hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, se engem, az ő foglyát, hanem szenvedj velem együtt az evangéliumért, Isten ereje által. ⁹ Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.” 2Tim 1,8-9

Elsőként **Sipos Jolán**, a Debrecen Nagytemplomi Egyházközség presbiterere tett bizonyosságot az elhívásáról: Isten akaratából, távol a gyülekezetétől keresztyéni szolgálatot kaphatott, ahol az evangéliumot tudja terjeszteni azzal, hogy „világi” iskola pedagógusaként bibliákat adhat ifjú testvéreknek, hirdetvén az abban álló Örömhírt.

A presbiter-képző találkozó szeretetvendégséggel zárult.

Török Csaba Pál
Debreceni Egyházmegye PSZ elnöke
(Forrás: derefem.hu)

Presbiteri képzés Szilágyerkeden

A Zilahi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége és a Zilahi Református Egyházmegye közös kezdeményezésével indult presbiteri képzés második alkalma a Tövishát egy kis falujában, Szilágyerkeden lett megtartva 2020. február 1-jén. Valaha zsákfalu, ilyenkor járhatatlan utakkal. Most azonban, az aszfaltozott úton 161 presbiter utazott e kis, de lelkes gyülekezetbe, ahol a Sárospataki Teológiai Akadémia tanárai tartották az előadásokat. Ők is korán indultak, hogy megérkezzenek a Szilágyságba.

A képzés a házigazda gyülekezet szépen felújított, jól fűtött templomában lett megtartva. Az ebédet a helyi gyülekezeti tagok készítették el és szolgálták fel a gyülekezet tulajdonában levő közösségi házban.

Az alkalom 11 órakor kezdődött (romániai idő szerint) **Balázs Zoltán** helyi lelkipásztor áhítatával. Az áhítat alapigéje: 1.Tim.2,5-8. Az elhangzott üzenetkből:

1. Feladatunk: embereket menteni. Erre lettünk elhíva és elküldve. Ne kerüljön semmi ez elé.

2. Pál apostol ökumenikus ima-héten is látott szép példája mutatja az utat.

3. Szolgálatunk nem a kioktatás, vagy az ítékezés. Hanem mint jóllakott koldusok mutatjuk, hogy kinél van az élet kenyere.

4. Ezért neki növekedni kell, így lehetünk mi egyre kisebbek

5. Most az ideje a Krisztussal való töltekezésnek, hogy ebből merítve szolgálhassunk.

Dr. Enghy Sándor előadása az Ószövetségről szólt. A Biblia születésének titkát járta körül. Azt a titkot, hogy az örökkévaló Isten szól, ez megfogalmazást nyer a szentírók által, és ez az információ érkezik el hozzám az olvasóhoz, vagy hallgatóhoz. Ez a kommunikáció csodája. És a teremtés csodája is, mert így lettünk értelmes aggyal teremtve. De igazából én magam, mint Isten gyermeke kell jelle, üzenetté legyek. Engem olvas a világ. Ez után szólt a kánon kialakulásáról, a bibliai könyvek születéséről, fordításáról (bibliai könyvek száma, stb.) és arról, hogy

a teljes Szentírás egy, és egy üzenetet tartalmaz az ember megváltásáról Jézus Krisztusban.

Végül pedig az őstörténeteket mutatta be, hangsúlyozva, hogy bár nem riportkönyv, de kijelentés az emberi lét legfontosabb kérdéseiről.

D. Szabó Dániel (az MRPSZ tiszteletbeli elnöke) ismertette az Úr örök missziói tervét, ahogyan arról az Írás bizonyosságot tesz, valamint röviden azt, hogy hogyan valósult meg az egyház történetében. Beszélt arról az evangéliumi áttörésről, amely a XX. Században Afrikában, Ázsiában és Indonéziában valósult meg. Különösen részletesen beszélt a Kínai misszióról, a kommunista párt egyházzal szembeni magatartásáról.

Hangsúlyozta: az Úr számunkra is tartogat munkát. Mind a roma kisebbség, mind az egyre ellenségesebb Európa felé.

Nt. Pásztor Gyula az anyaszentegyház küldetéséről, a megbízatásunkról és az ebből fakadó szolgálatokról beszélt. Ennek négy területe van:

1. A közösség gyakorlása
2. Igehirdetés, tanúságtétel
3. Katekézis
4. Diakónia.

Végezetül a 117. Zsoltárt és a 402. dicséretet tanulták meg a jelenlévők **Pünkösti Apor**, egyházmegyei zenei előadó vezetésével.

Az alkalom imával zárult, valamint hívogatással a többi alkalomra is. A következő képzés időpontja: február 15., helyszíne: Szilágypanit.

Szász Bálint Róbert
Esperes ZRE

Határmenti kistérségi presbiteri találkozó Borson

Dénes Károly borsi lelkipásztor igemagyarázatával vette kezdetét szombaton, 2020. február 22-én, délelőtt 10 órakor a Bihari Református Egyházmegye kebelébe tartozó Borsi Református Egyházközség templomában a Határmenti kistérségi presbiter találkozó-képzés.

A találkozó előadásának címe: *A presbitérium szerepe a közigazgatásban.* **Farkas Zsolt** egyházkerületi előadó-tanácsos színvonalas és tartalmas előadásában gyakorlatiasan mutatta be a presbitérium, a presbiter és lelkész szerepét a közigazgatásban, hiszen az egyházban is mint akár a közéletben nélkülözhetetlen a gördülékeny adminisztrációs munka. A hozzászólások rendjén számos kérdésre

kaptak választ a jelenlévők, hiszen az előadótanácsos az egyházkerület egyik legkiemelkedőbb közigazgatásban jártas lelkipásztora, aki minden csinját-binját érti a szakterületének.

A templomban megtartott rendezvényt követően a házigazda borsi presbiteretek szeretetvendégségre hívták a jelenlévőket.

(Forrás: presbiteriszovetseg.ro)

Beszámoló a Szilágysomlyói Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének tavaszi üléséről

Immár jó néhány éve hagyománynak számít a Szilágysomlyói Egyházmegyében a gondnoki találkozó. Idén erre a Szilágysomlyói Kastélyszállóban került sor február 11-én.

Az eseményen 21 egyházközség 22 gondnoka, főgondnoka vett részt, 17 egyházközség képviselőjében. A megnyitó áhítatot **Szűcs János** megyei elnök tartotta a Máté írása szerinti Evangélium 4-ik részének 12-17. versei alapján. Igehirdetésében a három időhatározó kifejezésnek a meghatározott sorrendjéről volt magyarázat: *amikor, majd és ettől fogva.*

Az elhangzott ige arra kereste a választ, hogy mit tegyünk, és mikor szükséges ezt megtenni. Akkor tegyünk, amikor annak Istentől rendelt ideje van. Olyan sorrendben tegyük, ahogyan az a Mindenható tervében szerepel. Úgy tegyük, hogy minden pillanatban halljuk Jézus szavát: „*Ő Ábrahám Ura, Ím hallom szent szavad. Csak azt az üdvöt keresem, mit kezded ad. A múltó földi jót és vágyat elhagyom s Őt választom, ki őrizöm és pásztorom.*” (Máté 4, 12-17)

Ezt követően **Tóth András**, kerületi szövetségi elnök üdvözölte a megjelenteket, és felhívta figyelmünket a 2020-as év Presbiteri Szövetségének néhány fontos eseményére.

Szűcs János megyei elnök a 2019-es év beszámolóját ejtette meg lel-

ki és anyagi vonatkozásban, majd megbeszélésre került a 2020-as év költségvetése, valamint a regionális kistérségi konferenciák helyszíne és időpontja. Ezek alapján a Kraszna mente régió konferenciája április 19-én kerül megrendezésre Szilágyperecsenbe, a Sarmaság mente konferenciájának a sarmasági templom ad otthont, a Berettyó mente konferenciája pedig Szilagyvalkón lesz megtartva.

Mindhárom eseményen **Bogya Árpád** szilagylopéti lelkipásztor tart majd előadást *Elköteleződés az egyház mellett (avagy mit kapok az egyháztól)* címmel. A Presbiteri Szövetség

nagykonferenciája Sólyomkőváron, az Ifjúsági Központban lesz megtartva szeptember 5-én.

A 2019-es év „*Presbiteri Szolgálatért*” díjára egyházmegyénk Presbiteri Szövetsége **Tóth András** kerületi elnököt jelölte. A találkozón minden résztvevő érezhette Krisztus Uruk közösségépítő erejét.

Az ülés finom ebéddel ért véget, és bátran kijelenthetjük, hogy mindenkik lelkileg feltöltődve tért vissza a gyülekezetébe.

Istennek legyen hála ez alkalomért!

Szűcs János
SzRE PSz elnöke

„Az Ige testté lett, közöttünk lakot, és láttuk az Ő dicsőségét” (János 1.14)

Isten kegyelméből a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége 2020. március 7-én a Nagyváradi Partiumi Keresztyén Egyetem dísztermében megtartotta évi közgyűlését, 80 presbiter jelenlétével 9 egyházmegyéből.

Ft. Csűrly István kerületünk püspöke nyitó áhitatában Lukács 13.14-17 versein keresztül tolmácsolta Jézus Krisztus üzenetét, aki szombati napon meggyógyított egy meggörnyedt zsidó asszonyt, Ábrahám leányát, és ezzel magára haragította a zsinagoga elöljáróit. A beteg egyedül van, Jézustól sem kér segítséget, de Ő felkérés nélkül közeledik hozzá, a döntő pillanatban kiengedte a betegséget az asszony lelkéből. Jézus ezzel a cselekedetével biztatást nyújt a magányban élőknek, azoknak, akik a napi gondok és terhek miatt csak görnyedten, lehorgasztott tekintettel élik napjaikat. Nekünk, presbitereknek, egyházvezetőknek feladatunk odafigyelni gyülekezeteinkben a meggörnyedt, elkeseredett, bajba jutottakra, merjünk döntéseket hozni. Jézus csodái lendületet adjanak nekünk, és bennünket is csodákra serkentsenek. A püspök úr arra biztat, hogy merjük kimondani azt, hogy a mi csodáink, amelyeket az utódokra hagyunk, az ő életükbe is majd a feladatvégzés lesz, amiből áldás jön, mert mi áldásra váró, áldásra készen élő emberek vagyunk.

Presbiteri szövetségünk elnöke, **Tóth András** megköszönte a püspök úr szolgálatát, Isten igéjével –János 1.14 - köszönti az egybegyűlteket, majd a Nemzetközi Nőnap alkalmából virággal felköszöntötte a megjelent nőket, Isten kegyelmét kérve életükre, szolgálatukra. Beszámolt arról a testvéri kapcsolatról, ami a most megalakult Debreceni Presbiteri Szövetség és a Somlyói Egyházmegye között van alakulóban.

Pályi József, az Erdélyi Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke Zakariás 8.16 versével biztat a beszéd, a kimondott szó meggondolására, és arra kér, hogy igyekezzünk a csodás anyanyelvünk szavaival ne bántani, hanem gyógyítani embertársainkat.

Bara Csaba, a KRE PSz titkára felolvasta az idei év *Presbiteri Szolgálatért Díjra* jelöltek nevét, akiknek emléklapot és érmet nyújtott át a püspök úr és az elnök úr.

Lakatos Nella, a KRE PSz jegyzője a díjazottakat az egységes laudáció szavaival méltatta.

Az év díjazottai: **Pályi József**, az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke; **Tóth András**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke; **Bencze Ferenc**, Nagybányai Egyházmegye; **Dr. Puskás Csaba**, Szatmári Egyházmegye; **Kása Sándor Ákos**, Nagykárolyi Egyházmegye; **Dandé Zoltán**, Érmelléki Egyházmegye; **Bordás Imre**, Bihari Egyházmegye; **Márton Zoltán**, Aradi Egyházmegye; **Borbély József**, Temesvári Egyházmegye; **Baksai Károly**, Zilahai Egyházmegye.

A díjazást követően **Tóth András** beszámolt a kerület tavalyi év munkájáról, az egyházmegyei elnökök saját megyéjük tevékenységeit ismertették.

Mészáros Gyöngyi könyvelő a szövetség pénzügyi beszámolóját olvasta fel, aminek alapján a tavalyi év összbevétele 21 215 49 lej volt, 2019. december 31-én a bankban 6 992 19 lej, és készpénz kassza 280 16 lej volt. A kiadások értéke összesen 23 245 18 lej volt, az évet 2029 69 deficittel zártuk, jelenleg (március 7-én) a készpénz kassza 75 lej, a bankban 3 977 19 lej van.

Tóth András elnök úr ismertette az idei év programtervezetét:

- Március 7. - kerületi közgyűlés
- Április 17-18. - kerületi presbiteri képzés
- Július 10-11. - kerületi presbiteri képzés

• Augusztus 20-21. - kerületi konferencia

• Október - vezetőségi gyűlés Solyomkőváron

A közgyűlés utolsó napirendi pontja az indítványok, javaslatok, kérdések feltevése volt.

Tóth Zsigmond presbiter az egyházmegyék pályázati lehetőségéről érdeklődik: azt csak a kerületen keresztül lehet megtenni, mert jogilag annak van csak erre a célra felhatalmazása –közli az elnök úr.

Illés Jenő presbiter javasolja, hogy az egyházkerületi konferencia egy napos legyen a mostani kettő helyett, mert így a kiadások is csökkennének. A javaslatot 4 ellenszavazattal a közgyűlés elfogadta.

Tatár Miklós presbiter az előttünk álló választási évre való odafigyelést javasolja: ennek a megtárgyalását az elnökség őszi vezetőségi gyűlésén majd napirendre tűzi – közölte az elnök úr.

Pályi József elnök úr ismerteti az Erdélyi Református Presbiteri Szövetség által szervezett 7 napos presbiteri továbbképző konferencia- tábor helyszínét, időpontját (Nagyenyed, 2020. június 22-28.) napi 50 lej költségi hozzájárulással, és várja az érdeklődőket kerületünkben is.

Tóth András elnök úr megköszönte a részvételt, Isten gazdag áldását kéri a presbitériumok megyei munkájára.

Lakatos Nella
KRE PSz jegyzője

Presbiteri Szolgálatért Díj Laudáció 2020

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége 2015-től évente adományoz „Presbiteri Szolgálatért Díjat” egyházmegyénként azon presbitereknek, akik áldozatos munkájukkal szolgálták anyaszentegyházunk épülését.

A presbiteri tiszt Isten különös ajándéka, Isten kegyelmének és szeretetének jele a megbízás. A Szentírás szerint a presbiteriséget isteni elhívás előzi meg, az ige szerint presbiter csak újjászületett, élő hitű ember lehet, és szolgálatával az Úrnak tartozik elszámolással. A presbiter az, aki az Úr igéjéből él és szolgál. A presbiter tevékenységi köre igen tág. Senki sem azért Isten munkatársa, hogy „valaki” legyen, hanem, hogy valamit tegyen, az Úrtól kapott talentumainak hatékony hasznosításával gondozza, vezesse, őrizze, védje gyülekezetét. Máté evangéliumának 25. 21. versében ezt olvashatjuk: „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután”. Ezzel a felelősséggel élni kell, mert „Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bízottak, attól többet kérnek számon”- írja Lukács 12.48-ban.

A ma kitüntetett presbiterek Isten szolgálói, a krisztusi nyíltság és egyenesség emberei, akik a presbiteri tiszttel járó, egymás terheit átvállaló, a szükséges áldozatok meghozatalától vissza nem riadó, magatartásukkal gyülekezetükben példamutatóak. Híven követik Pál apostol Tituszhoz és Timóteushoz intézett szavait: „te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot”, „légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben”.

Ők azok az emberek, akik gyülekezetükben részt vesznek a fizikai, lelki, szellemi munkában és szolgálataikért nem várnak elismerést. Templomhoz, gyülekezethez ragaszkodó, imádkozó, adakozó, önzetlenül segítő elöljárói a közösségüknek, akik életvitelben, feladatameglá-

tásban, feladatvállalásban, anyagi teherviselésben Isten megáldotta szorgalommal végzik munkájukat. Ők azok, akik felelősséget vállaltak és felelősséget hordoznak a gyülekezetük életéért, munkálkodnak annak építéséért, missziói feladatokat végeznek, és igyekeznek helyüket megállni minden tekintetben Isten színe előtt. Hitükkel, tartásukkal, bölcsességükkel kivívták megbecsülésüket közösségükben. A díjazott presbiterek Isten kipróbált emberei, akik szívvel-lélekkel, önzetlenül végzik szolgálatukat, ismerik egyházunk hitvallásait, képzéseken fejlesztik tudásukat, gyülekezeteik lelki és anyagi sáfárai és kemény munkát végeznek azért, hogy élő, fennmaradó egyház legyen gyülekezetük még a szórványban is. Szeretik, őrzik és segítik a gyülekezetüket, támogatják lelkipásztoruk munkáját, munkálkodnak egyházuk jó hírének megőrzéséért, hitelesen és példászerűen élnek meg tisztségüket.

A díjat átvevő presbiterek méltók a dicsőre, mert ők azok, akik megtanulták, hogy ahhoz, hogy a gyülekezeti tagok kövessék őket és képesek legyenek vezetni a nyáját, gyertyaként ragyogniuk kell előttük. Nem felejtik el, megtanulták és híven követik a Szentírás szavait: „Ti vagytok a vi-

lág világossága” és azt, hogy „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat*” (Máté 5.14,16) mindezt azért, hogy akik megválasztották őket, azok élén gyertyaként égjenek és világosságot nyújtsanak.

Szívből gratulálunk a kitüntetett presbitereknek! Isten áldását kérjük további életükre, családjukra, erőt, egészséget, kitartást kívánunk az elkövetkezendő időkre, hogy Isten szolgálóiként gyülekezetük minősített emberei maradjanak.

Kövessék Túrmezei Erzsébet *Mire van szüksége Jézus tanítványainak* című versében írottakat:

*Tiszta szemre, úgy nézni és úgy látni,
ahogyan Isten látja a világot.
Benne már az új termést csodálni,
mit igéjével elrejtetten alkot.
Nyitott szívve: szeretni, átölelni a világot,
mint Isten öleli át.
Mint Ő, mást elfogadni, felelmeletni,
megbocsátani, mint Ő megbocsát.
Mesterükre! Egyedül Ő adhatja
a nyitott szemet, szívet,
alázatot, erőt a szolgálatra!
S gyümölcsöt teremni csak így lehet.*

Szerinted...

Az Úr szerint...

Lehetetlen!	Annyira nem...	Lk 18, 27
Úgy elfáradtam!	Megnyugtatlak én...	Mt 11, 28-30
Senki sem szeret!	Én igen...	Jn 3, 16
Képtelen vagyok rá!	Elég neked az én kegyelmem...	2Kor 12, 9
Nem tudom megcsinálni!	Bármire képes vagy...	Fil 4, 13
Képtelen vagyok rá!	Képes vagyok rá...	2Kor 9, 8
Nem éri meg!	Meg fogja érni....	Róm 8, 28
Állandóan csak aggódom!	Add nekem félelmeidet...	1Pét 5, 7
Nem vagyok én elég okos!	Neked adom bölcsességemet...	1Kor 1, 30
Egyedül vagyok...	Soha nem hagylak el!	Zsid 13, 5

**SENKI NEM KÉSZÍT
ZÁRAT KULCS NÉLKÜL!**
Isten nem fog
úgy megengedni
nehézségeket az
életedben, hogy
ne gondoskodna
megoldásról rójuk.

*KérjeteK, és adatik nekteK,
keresseteK, és találtok,
zörgesseteK, és megnyittatik nekteK.*

Máté 7:7

Falu Tamás

Esti ima

*Ne fájjon a lelkem,
Ne fájjon a testem,
Legyen, ki felemel,
Amikor elestem.
Amit méznek érzek,
Epévé ne váljék,
Kövessen a béke
Mint jóságos árnyék.
S ha majd jó a halál,
Szóljon hozzám szépen,
S ne a hátán vigyen,
Hanem az ölében.*

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

